

Útaf fyrirspurn nefndarinnar um það, hvort störf hennar eptir þetta ættu að vera bundin við suðuramtið eitt, skal þess getið, að eins og áður er sagt er stjórninni ókunnugt, hvað um þetta efni hefir verið ákveðið í reglugjörð þeirri, er nefndinni hefir verið fengin, en í optnefndu bréfi dómsmálastjórnarinnar, 17. októberm. f. á., var ekki svo til ætlað, að störf hennar væru einskorðuð við suðurumdæmið eitt, ef nokkur ástæða væri til þess að halda, að sýkin væri í hinum umdæmunum.

Eptir skýrslum nefndarinnar finnur dómsmálastjórnin ástæðu til að skora á yður, herra stiptamtmaður, að hafa vakandi auga á hvað prentað er, og láta hlutaðeigendur sæta lagaábyrgð, að svo miklu leyti sem þar til eru ástæður. Að endingu skal því við bætt, að dómsmálastjórnin í bréfum dagsettum í dag, hefir boðið hinum amtmönnunum að hafa vandlega gætur á, að ekki séu lagðar neinar tálmanir, einkum af hálfu embættismanna, fyrir ráðstafanir þær, er nefndin gjörir, eptir því valdi, er stjórnin hefir veitt henni til þess, annaðhvort í suðurumdæminu, eður í hinum tveimur umdæmunum, og að brýna fyrir embættismönnunum, að það er skylda þeirra að styrkja tilraunir nefndarinnar í máli þessu, sem varðar svo miklu fyrir land og lýð.

Efni bréfs þessa eruð þér beðnir að gjöra nefndinni kunnugt.

1860.
20. apríl.

20. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um danska þýðingu alþingistíðindanna, m. m.

20. apríl.

Um leið og þér, herra stiptamtmaður, með bréfi yðar 28. f. m. senduð hingað hið síðasta af hinum íslenzka texta alþingistíðindanna úrið 1859, ásamt danskri þýðingu af gjörðum þingsins á 9 fundum, hinum 15. til 23., hafið þér að tilmælum forseta þingsins, Jóns Guðmundssonar málaflutningsmanns, beðið um úrskurð stjórnarinnar, hvort það, sem eptir sé hinnar dönsku þýðingar tíðindanna megi ekki burt falla, þaræð ekki sé unnt, nú sem stendur, að fá þýðingu þessa bærilega af hendi leysta.

1860.
20. apríl.

Um þetta efni er yður það til vitundar gefið, sjálfum yður til leiðbeiningar og til auglýsingar þeim, er hlut á að máli, að eptir því sem á stendur er frá dómsmálastjórnarinnar hálfu ekkert þessu til fyrirstöðu.

Þér hafið því næst skotið undir úrskurð stjórnarinnar, hvort borga megi úr jarðabókarsjóði Íslands þann hluta af alþingiskostnaðinum 1859, er fari fram úr upphæð þeirri, sem ákveðin er í fjárhagslögnum. Um þetta atriði skal skýrskotað til bréfs heðan, 28. janúarm. þ. á.; er í því veitt það leyfi, sem hér er æskt¹.

12. maí. **21. Bréf hinnar íslenzku stjórnardeildar til stiptamt-
mannsins yfir Íslandi, um ríkisskuldabréf.**

Frá fjárhagsstjórninni hafa út komið auglýsingar þær, er fylgja með bréfi þessu og nú skal greina:

1. Auglýsing 22. septemberm. 1859, um það hvernig að skuli farið, þá er skipt er gömlum ríkisskuldabréfum fyrir ný, hvort sem þau eru inn kölluð eður eigandi sendir þau að eigin vild;
2. Auglýsing 30. janúarm. 1860, um innköllun nokkurra ríkisskuldabréfa og kvittunarbréfa (Indskrivningsbeviser) til þess þeim verði skipt fyrir önnur, og
3. Auglýsing 20. aprílm. 1860, um innköllun nokkurra ríkisskuldabréfa til þess þeim verði skipt.

Um leið og 4. deild fjárhagsstjórnarinnar sendi hingað

1) Landfógetinn hafði neitað að borga úr jarðabókarsjóði Íslands meira til alþingiskostnaðar 1859 eptir ávisunum alþingisforsetans, en til var tekið í þessu skyni í fjárhagslögnum fyrir árið 1859/60; það því forseti stjórnina um að veita leyfi til að borga gjald það, er fram yfir færi, og mundi nema svosem 2000 — 2200 ríkisdöllum. Dómsmálastjórnin gaf þess kost, í bréfi til stiptamtmanns 28. janúarm. 1860, að borga mætti úr jarðabókarsjóði Íslands á vana-
legan hátt fê það, er alþingiskostnaðurinn 1859 færi fram úr þeim 10,000 rdl., sem til eru teknir í fjárhagslögnum.